

Седемдесет и шеста глава

На двацет и първия ден от идването ни в Ранкодом Винко Станс ми се обади чрез светещата плоча и ми каза, че още стопани от Ранкодом са готови с малките си жътварски талиги да помогнат за жътвата в нашия стар свят. Освен това, Винко Станс ми каза, че Инко Нитс се съгласил войниците му да пазят жътварите и през нощта, така че вече можеше да се жъне без спиране, само щяха да се сменят жътварите през определено време.

Жупанът се съгласи жътвата да става и през нощта, защото така щеше да завърши по-бързо. С него отидохме при Винко Станс, за да ни закара с новата си самоходна талига до вратата на рая, където щяхме да се срещнем с жътварите и да получим по-подробни сведения как върви жътвата, колко точно жито е ожънато и по колко от всяка нива.

Старата самоходна талига на Винко Станс беше на мястото, на което я бяхме оставили предния ден. Когато минавахме покрай нея, Винко Станс намали хода и ние успяхме да разгледаме по-добре външността на счупената самоходна талига. Видяхме доста големи пробиви в стените ѝ и разбрахме, че по чудо сме останали живи и невредими.

Винко Станс ни каза, че войниците на Инко Нитс разпитвали заловените в сваления летящ кораб, но не успели да научат нищо. Първо, те не говорели езиците, които се говорят на Алтре Мунс и двете сини кълба в небето над Ранкодом. Хората говорели съвсем непознат език, а страшните същества много променен език на страшните същества. Това според Винко Станс означава,

че тези хора и същества са от много далеч.

Сечивото, с което се проследяват летящи кораби, намерено на сваления летящ кораб, също било непознато за учените на Алтре Мунс. Те успели с помощта на светещи плочи да разгадаят как действа и да разберат какви сведения има записани върху свитъка му, но поради незнаенето на езиците, които говорят разбойниците, учените от Алтре Мунс не могли да научат почти нищо.

Помолих Винко Станс да ми покаже на светещата плоча нещо написано върху свитъка на сечивото от сваления летящ кораб и останах смаян: то беше на език, подобен на нашия, но с други букви, които ние не използвахме!

Едва успях да кажа това на Винко Станс, толкова силно беше смайването ми.

Винко Станс, след като се съвзех, ме попита откъде знам тези букви.

- Някои народи, които говорят езици, подобни на нашия, използват освен буквите, с които пишем и ние, и други букви, които са по-скоро гръцки – обясних на Винко Станс.

Той кимна с разбиране и каза, че това много ще помогне за разясняване на случая.

Когато наближихме вратата на рая, видяхме дълга върволица от огромни самоходни талиги, натоварени с жито. Те бяха потеглили скоро от поляната пред вратата на рая, където стояха само две или три самоходни талиги, които все още не бяха напълнени.

Край вратата на рая бяха разпънати много шатри, където почиваха жътварите, които се бяха върнали от жътва. Няколко от нашите хора седяха пред една от шатрите и се хранеха. Когато ни видяха, скочиха на крака, но жупанът им каза да продължат спокойно да се хранят.

Ние седнахме до тях и те започнаха да ни обясняват колко жито е ожънато и по колко от всяка нива. Един от тях беше записал всичко това на своята светеща плоча и ми го изпрати, за да мога да го чета на своята светеща плоча.

Ние с жупана внимателно разгледахме сведенията за ожънатото жито и останахме доволни. Наистина, тази година житото беше родило повече от всякога.

Винко Станс ни каза, че с парите, които е дал Блавор, ще можем да заплатим за труда на жътварите, освен наема за склада, в който беше поставено построеното за правене на житно питие и наема за самоходните талиги, които жънеха и превозваха житото. Останалите пари, които щяхме да получим от Блавор при получаване на житното питие, щяхме да разпределим така, че да заплатим наема за склада за следващата година и други разходи, а с остатъка семействата щяха да заплатят за разходите си по построяването на къщите, като по този начин нямаше да имат задължения към Ранкодом.

Тази новина зарадва жупана, защото след това щяха да останат за плащане само разходите по построяване на общите сгради в новото ни село, което много ще ни облекчи. Винко Станс каза, че през следващите години житното питие щяло да помогне за изплащане на задълженията ни към Ранкодом и ние бързо да се издължим за всичко, което жителите на Ранкодом са направили за нас.

След като обсъдихме тези въпроси, Винко Станс, докато вратата на рая беше отворена, за да се разтоварят жътварските талиги, се обади чрез светещата си плоча на Инко Нитс, който беше с част от войниците си на нашия стар свят и го попита как вървят нещата. Инко Нитс каза, че от Ранкодом са докарани големи факли без пламък, които щяха да светят през нощта. Той ни показа жива

картина от предната нощ, на която се виждаше всичко, сякаш беше ден – толкова силно светеха тези факли без пламък. Винко Станс ни обясни после, че за да светят толкова силно факлите без пламък, се използвала силна руда.

От сведенията, които получих от светещата плоча на нашия жътвар, а и от обясненията на Инко Нитс, които той даде на Винко Станс, разбрахме, че благодарение на новите жътварски талиги и на работата и през нощта, жътвата щеше да завърши на следващия ден.

Винко Станс след това ни отведе до склада, където построеното за правене на житно питие вече беше почти готово. Според думите на Валис Кунк още на следващия ден щеше да се започне правенето на житно питие. Янко Ковач потвърди думите на Валис Кунк малко по-късно, след като направи опит с новото построение за правене на житно питие. Той дори ни донесе един кърчаг с житно питие, току-що направено с новото построение. Винко Станс каза, че не разбира от житно питие. Жупанът обаче го опита и каза, че е много добро, дори по-добро от онова, с което Янко Ковач го е черпел преди.

Валис Кунк пресметна, че за направа на цялото количество житно питие, което Блавор щеше да купи според сключения договор, щяха да са необходими седем дена, ако построеното работи непрекъснато.